

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2370/2024
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгана Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Васиљевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Привредни суд у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1455/24 од 03.04.2024. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је,

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1455/24 од 03.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1455/24 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3099/23 од 22.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи решење Привредног суда у Београду посл. бр. Су IV-32 бр. ../2021-.. од 27.05.2021. године као незаконито. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1455/24 од 03.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20, 10/23) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Тужба у овом спору поднета је ради поништаја решења Привредног суда у Београду донетог 27.05.2021. године којим се укида решење истог суда од 05.03.2020. године и обуставља исплата увећања плате тужилу по том решењу.

Полазећи од садржине тражане правне заштите и утврђеног чињеничног стања да је повећање основне плате тужилу од 15 % као судији Привредног суда у Београду одобрено на основу одлуке Високог савета судства од 31.03.2011. године али само до попуне упражњених судијских места, те да је ступањем на функцију новоизбраних судија 08.04.2021. године попуњен тада предвиђен број судија овог суда, нижестепени судови су применом члана 71. став 2. тада важећег Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08 са новелама) у укупан број судија рачунали и судију који је изабран за председника суда. У оваквој чињенично-правној ситуацији по оцени Врховног суда није потребно да се разматрају правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење материјалног права, а како се ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој чињенично-правној ситуацији, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа. Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе Закона о парничном поступку примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, из чега произлази да ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим ако се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Тужила је тужбом од 27.07.2021. године, захтевала поништај наведеног решења којим је укинуто решење о увећању плате тужили и обустављена исплата увећане плате. Вредност предмета спора означена у тужби је 5.000,00 динара.

Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, а вредност предмета спора је испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије (члан 403. став 3. Закона о парничном поступку), па ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**